

ρευμάτων που του έδωσε ο πατέρας του. Επομένως, συνάγεται ότι ο χειράφετος έπρεπε να επιστρέψει το εμπορικό κεφάλαιο που του είχε δώσει ο πατέρας του, ώστε να λάβει αργότερα στο ακέραιο το κληρονομικό του μερίδιο, διαφορετικά θα συνεισφερόταν στην κληρονομία².

στ. 21-22 Έγγραφο αναγνωρίσεως χρέους, που δεν μπορεί να παραγραφεί («έν παντί καιρῷ»), του οποίου η σύνταξη επιβάλλεται από το Κριτήριο στον ανήλικο, είναι δηλ. ενοχή έξ αποφάσεως³.

1. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 209-210. Για τις προϋποθέσεις κτήσης της ιδιότητας του εμπόρου, βλ. ό.π., σ. 177
2. Βλ. ό.π., σσ. 211-212.
3. Για τις ενοχές έξ αποφάσεως βλ. ό.π., σσ. 188 (α'), 190 (δ').

24

1760/VI/19

978/φ 13v

χ. Ιωάννη Αδάμη

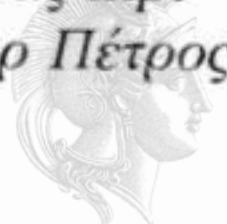
**Απόφαση οριστική. Αναδοχή χρέους. Αρχή *pacta sunt servanda*.
Ομολογία. Προσεπίκληση αρχικού οφειλέτη.
Προδεσμία για εκπλήρωση.**

// 1760. μηνί Ιουνίῳ 19: εἰς Σιμπῖνι.

²/ || Κα|| τέμπροσθεν ἡμῶν, ἐπάρρῳσιάσθη ὁ κὺρ Γιαννάκης Τζήγγου, ³/ μὲ τὸν κὺρ Πέτρον Λούκα, πρωτεστάρωντας μὲ τὸ πότουρόν-⁴/του καὶ ζητῶντας κρίσιν, νὰ τοῦ κάμωμεν, ἔστωντας νὰ τοῦ ⁵/ ἐχρεωστοῦσε μὲ Ὁμολογίαν ὁ Δημήτρης Βοϊκου F 272. μὲ ⁶/ διάφορον καθῶς διαλαμβάν(ει), τὰ ὅποια ἐπιάσθηκεν καὶ ὑπο-⁷/σχέθηκεν ὁ ἄνωθεν κὺρ Πέτρος νὰ τοῦ τὰ πλερώση ἄσπρα κα-⁸/λὰ διὰ τὸν Δημήτρη Βοϊκου, καθῶς καὶ ἐκ στόματόςτου τὸ ὠμο-⁹/λογᾷ καὶ δὲν τὸ ἀρνεῖται, μάλιστα ὅπου τὸν ἔχ(ει) καὶ σύντροφον ¹⁰/ αὐτόν τὸν Δημήτρη, Λοιπὸν ἐπειδὴ κατὰ τὸν νόμον ὅποι(ος) ¹¹/ ὑποσχεθῇ μίαν φοράν, πλεόν δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀδετᾶ ¹²/ τὴν παρόλαντου, ἐκρίθη δίκαιον νὰ σταθῇ εἰς τὴν ὑπόσχεσί(ν)του ¹³/ καὶ νὰ πλερώ(ν)η, καὶ ὅσον διὰ τὴν πρόφασιν ὅπου λέγουν πῶς ¹⁴/ νὰ ἐκήρυξαν τὸν ἄνωθεν Δημήτρη διὰ μ<ο>υφλούζην, μέ τὸ νὰ ¹⁵/ εἶναι ἄλλη ὑπόθεσις, ἂν θελήσουν, ἃς ἐξετάζωνται, καὶ ἃς κρέ-¹⁶/νωνται περὶ τούτου, ἐὰν βεβαιωθῇ τοιούτης λογῆς, διότι τοῦτο δὲν ¹⁷/ ἡμπορεῖ νὰ χαλάσῃ τὴν γενομένην ὑπόσχεσιν, καὶ ἔστω τό ¹⁸/ παρόν διὰ ἔνδ(ει)ξιν ἐν παντί κριτηρίῳ÷

¹⁹⁻²²/ τζουανού μαρκου προιεστως [μον.], Κωνσταντήνο<ς> Μανόλη, Ἰωάν(νης) ἀδάμη, κ<ι>ρηακίς γρηγορη(ου), θωμᾶς βελερᾶς τηρ.

²³/ Ἐστωντας νὰ διαβαστῇ τὸ παρόν δελιμπεράτον, ὁ κὺρ Πέτρος ²⁴/ δὲν

π(εί)θεται καθ' ὅλου, καὶ ἐναντιώνεται βάνωντας καὶ τὸ πότουρον ²⁵/ καὶ ζητὰ διωρίαν, ἔως νὰ ἔλθῃ ὁ χρεώστης Δημήτρης ἀπὸ τὸ Λαζά-²⁶/ρέτο, ὅμως τον δίδεται διωρία[ν] ἔως 15. ἡμέρας ἀπὸ τὴν σήμερον ²⁷/ νὰ ἔχῃ νὰ τὰ πλέρώνῃ τὰ ἄνωθεν, ταγμένα:

στ. 2-10 Εκκαθαρισμένη απαίτηση ἀπὸ ληξιπρόθεσμη χρεωστική ομολογία. Στερητική ἀναδοχή χρέους¹ ἀπὸ τον σύντροφο του οφειλέτη καταρτίσθηκε προφορικά –«ἐπιάσθηκεν (:δεσμεύτηκε, ἴσως με σημείωση στὴν ἀρχική χρεωστική ομολογία) καὶ ὑποσχέθηκεν». Αποδεικνύεται με τὴν ομολογία του ἐναγομένου κατὰ τὴν ἀκροαματική διαδικασία.

στ. 10-13 Απόφαση «κατὰ τὸν νόμον»: ἐνν. κατὰ τὴν νομική ἀρχή που ἰσχύει γενικά². Θεμελίωση τῆς κρίσης στὴν ἀρχή *pacta sunt servanda*.

στ. 13-17 Στὴν ἐνστάση του ἐναγομένου ὅτι ὁ οφειλέτης ἔχει κηρυχθεῖ σε πτώχευση (ἐνδεχομένως στὴ Βλαχία), τὸ Κριτήριο ἀποφαίνεται ὅτι αὐτὴ εἶναι ἄλλη υπόθεση, τὴν ὁποία δὲν γνωρίζει. Εμμένει στὴν ἐξόφληση του χρέους, δεδομένου ὅτι ὁ ἐναγόμενος μπορεῖ νὰ μετάσχει στὴν πτωχευτική διαδικασία βάσει τῆς ἀποφάσεως. Συνάγεται, ἐπομένως, τὸ δικαίωμα ἀναγωγῆς του ἀναδεχθέντος το χρέος.

Τὴν ἐποχή που ἐκδόθηκε ἡ ἀπόφαση, ἡ πτωχευτική δίκη κατὰ μέλους τῆς Κ ἀνῆκε καθ' ὕλην στὴν ἀρμοδιότητα του Κριτηρίου τῆς. Για νὰ δηλώνει αὐτὸ ἀγνοία, σημαίνει ὅτι εἴτε εἶχε γίνῃ εἴτε βρισκόταν σε ἐξέλιξη πτωχευτικός συμβιβασμός στὴ Βλαχία, ὅπου ἐπίσης ἀσκούσε ὁ οφειλέτης ἐμπορική δραστηριότητα³.

στ. 23-27 Αἴτηση γιὰ ἀναστολή ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ προσεπίκληση του ἀρχικοῦ οφειλέτη, που βρίσκεται σε συνοριακό λοιμοκαθαρτήριο. Αὐτὴ ἀπορρίπτεται, ἀλλὰ παρέχεται προδεσμία πρὸς ἐξόφληση.

1. Βλ. γενικά ΕΚΣ, σσ. 190-191.

2. Ἡ ἐγγραφή καταχωρήθηκε ἀπὸ τον Ι. Αδάμη κατὰ τὴν χρονική περίοδο που μετέφραζε τὰ δέσμια τῶν Σαξόνων, γι' αὐτὸ ἐνδεχομένως προσέδεσε τὸ «κατὰ τὸν νόμον», ὡς θεωρητικό υπόβαθρο του σκεπτικοῦ τῆς ἀποφάσεως. Ἡ υποχρεωτικότητα τῶν συμφωνιών, ὅμως, ἦταν πράγματι τὸ δεμέλιο του συναλλακτικοῦ δικαίου τῆς Κ, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀνυπαρξία του δεσμοῦ τῆς παραγραφῆς καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς προδεσμίας που προβλέπονταν στὸ τοπικὸ δίκαιο. Πρὸβλ. Ι. Αδάμη, *Σαξονικά Στατοῦτα*, 3.1.3, σ. 41: «Ἀποφασίζομεν ἐνθάδε κοινῶς, ὅτι νὰ δὲν ἔχῃ ποσῶς κανένας ἄδειαν καὶ δέλημα νὰ ἀδετᾶ καὶ νὰ ἀνατρέπη, ἢ νὰ ἐναντιώνεται εἰς τὰ Πάκτα, ἡγουν εἰς τὴν συμφωνίαν καὶ Ὁμολογίαν του καὶ συναλλάγματά του, ὅπου μίαν φορὰν ἔστερξεν, καὶ οὕτως νὰ ἀπατᾶ καὶ νὰ γελαῖ τὴν Σπονδοποιίαν».

3. Οἱ πιστωτές του οφειλέτη πρέπει νὰ κατοικοῦσαν στὴ Βλαχία, ὁπότε προσέφυγαν στὸ κατὰ τὸπον ἀρμόδιο δικαστήριο ἢ σε αἰρετοκρισία, γιὰ τὴν ὁποία βλ. ΕΚΣ, σ. 209.